

това, както и моятъ намѣреніа, и тая сутрина въ събраніето ми излъга като даде гласъ за него; но какъ ти ся струва, да ли могатъ мене безъ наказанно да мя лъжтъ? Азъ му ся примолехъ да чуе оправданіето ми, и той неволно можъ да сдържи буйно мълчаніе за нѣколко минути. Зехъ да му казувамъ, че М. П. когото отъ толкозъ врѣме бѣхъ забравилъ, смая мя съ ненадѣйното си завращаніе, и Лодонска ся виждаше че ся радува като слушаше оправданіята ми. Трѣба да знаешъ, рече той, че не можете мя излъга, като легковѣрнъ женъ, но нека е, продължавай, и азъ описахъ въкратко разговорътъ ни съ М. П. прѣди да идъ въ събраніето на прѣдставителитъ.

И това ли е было намѣреніето ти? извика той. М. П. не вижда другъ цѣръ за злочестинитъ на съгражданитъ си, освѣтъ поробваніето имъ! И той прѣдлага, а Ловинскій одобрява! И до толкозъ мя прѣзирате, щото ся и опитвате да мя вмъкнете въ това ничтожнѣйше съзаклятіе! Подъ името на единъ Полякъ азъ да видѣхъ Русситъ да владѣйтъ нашятъ земѣ! Русситъ, повтори буйственно, да царувать въ отечеството ми! Клетвопрѣстѣпнико! думаше и приближаваше мя стремително, ты си прѣдатель на отечеството си! Да ся махашъ отъ тука сега на тойзи часъ, или инакъ, треперѣ да тя не грабнѣтъ силомъ.

Исповѣдувамъ ти ся, друже Велмоне, единъ такъвъ укоръ, и толкозъ неправеденъ направи мя да